

Nr 282

Av herrar Regnéll och von Sydow, *angående kravet på egenhändigt undertecknande av aktiebrev.*

Aktiebolagslagen innehåller (§ 34) en bestämmelse om att aktiebrev skall undertecknas av styrelsen. »Styrelseledamots namnteckning må kunna återgivas genom tryckning eller på annat dylikt sätt; dock skall varje aktiebrev vara egenhändigt undertecknat av minst en styrelseledamot».

Bestämmelsen att minst ett namn skall vara handskrivet saknar betydelse ur säkerhetssynpunkt. Större bolag låter trycka sina aktier i specialutförande. För en förfalskare torde efterrapning av trycket innebära långt större svårigheter än imitering av en namnteckning. Beträffande sådana mindre bolag, som för sina aktier använder aktiebrev av formulärtyp, torde kravet på en egenhändig namnteckning knappast innebära ökad säkerhet mot att förfalskningar sätts i omlopp.

Vad beträffar möjligheten att beivra förfalskning av aktiebrev, så är dessa efter gällande rätt lika stora även om förfalskningen inte omfattar förfalskning av egenhändigt skriven namnteckning.

För bolagens del innebär föreskriften ett avsevärt arbete, som man söker bemästra med åtgärder, som närmast drar löje över lagbestämmelsen. Det förekommer att personer inväljas i styrelsen enbart för att ombesörja det tidskrävande arbetet med underskrifter. Det förekommer också, att mekaniska hjälpmedel anlitas, som möjliggör »egenhändig» namnteckning samtidigt på ett flertal aktiebrev.

För kommande år har man att räkna med att utgivning av nya aktiebrev och utbyte av gamla kommer att få en stor omfattning. Näringslivets ökade kapitalbehov torde ta sig uttryck i nyemissioner av aktier. Förskjutningar i penningvärdet föranleder fondemissioner, dels betingade av gällande bestämmelser för relation mellan skulder och bundet kapital, dels av önskan att tillhandahålla marknaden lätthanterligt aktiematerial. I sistnämnda syfte förekommer också uppdelning av aktier i aktier lydande å lägre nominellt belopp.

Det kan erinras om att professor Håkan Nial som särskild sakkunnig för förenklingar av aktiebolagslagen i det förslag, som avgavs 1957 (SOU 1958: 27) ansåg »tiden vara mogen för borttagande av ifrågavarande bestämmelse». Ett slopande av kravet i 34 § på egenhändigt undertecknande leder genom den hänvisning, som från 35 § göres till 34 §, till förenkling även av bestämmelserna kring s. k. teckningsbevis.

Att bryta ut en ändring av bestämmelserna i 34 § ur den översyn av aktiebolagslagen, som riksdagen år 1950 anhöll om hos Kungl. Maj:t, synes inte innebära några vanskligheter.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställas härmed,

att riksdagen måtte besluta att med i övrigt bibehållen lydelse av aktiebolagslagens 34 § ur denna låta utgå stycket:
»dock skall varje aktiebrev vara egenhändigt undertecknat av minst en styrelseledamot».

Stockholm den 25 januari 1962

C. G. Regnéll

Chr. von Sydow